

[Miljøministeren]

Jeg er godt klar over, at andre regeringer kan have andre opfattelser vedrørende den ting, men denne regering har altså så stramme budgetter, at man ikke uden videre kan omprioritere 50 mio. kr. og så mene, at alt vil forblive, som det var. Det vil gå dybt ud over nogle miljømæssige perspektiver i Danmark, hvis vi gør det nu. Der er en række ting, vi så ikke længere kan gøre, og jeg må konstatere, at jeg er forbløffet over, at Socialdemokratiet og andre partier siger, at vi bare kan omprioritere, tage de 50 mio. kr. fra Miljøministeriets budget og sende dem til Polen, det gør ikke noget, for der er rigelige midler på Miljøministeriets budget.

Sådan oplever jeg det ikke som miljøminister. Jeg har store opgaver, som det er svært at komme igennem med, og jeg kunne sagtens bruge mange flere penge – hr. Knud Lind nikker bekræftende, han er ikke i tvivl om, at jeg kunne bruge flere penge.

Miljøet kunne sagtens bruge flere investeringer. Jeg behøver ikke at remse alle de behov op, der er. Derfor forbløffer denne diskussion mig, og det er også derfor, jeg mener, at de 100 mio. kr. til Østlandene skal skaffes uden for Miljøministeriets rammer. Jeg mener ikke, vi har for mange penge, og derfor betragter jeg det som en nettoforøgelse.

Så skal jeg i øvrigt ikke gå nærmere ind på, hvordan det skal finansieres. Jeg har konstateret, at der er partier, der mener, at det skal være gennem besparelser, og at der er partier, der mener, at det kan ske med afgifter, og det synes jeg vi skal diskutere i det videre forløb. Det er afgørende for mig at understrege, at Miljøministeriets budgetter ikke er så rigelige, at man uden videre kan omprioritere, og derfor har det for så vidt ikke noget med finansloven at gøre.

Jeg følte, at vi havde et finanslovforlig med nogle bindinger, men jeg vil gerne sige, at det ikke er mit væsentligste argument omkring denne omprioritering. Det er simpelt hen, fordi jeg mener, at jeg med rette kunne blive kritiseret, hvis jeg uden videre bare sagde, at jeg tager 50 mio. kr. og sender dem til Østlandene. Så må enhver da kunne komme og sige, at så er hendes budgetter nok lidt vel rigelige, siden hun uden videre kan gøre den slags ting. For miljømæssigt er der jo ingen ændringer i forhold til tidligere. Det er jo ikke sådan, at fordi der eventuelt kommer et andet styre til, ændrer miljøforholdene sig i Østeuropa. De problemer har

været der hele tiden, og der er ikke noget nyt i det, set med miljømæssige briller.

Så vil jeg godt også sige til hr. Knud Lind, at ånden i finanslovforliget ikke er brudt. Vi har et finanslovforlig for 1990, det har jeg fastholdt, og der er ikke lavet nogen finanslovaftale for 1991 – jamen, hr. Knud Lind, der er ikke lavet nogen finanslovaftale for 1991, og på det tidspunkt, hvor vi begynder at drøfte finansloven for 1991, må vi også drøfte, hvor pengene skal komme fra. Det fremgår jo uden videre klart af betænkningen, at ordningen ikke sættes i kraft, før der er skaffet midler til den. Det er en af de ordninger, som har en strammere binding på sig end mange andre ordninger her i Folketinget, og det skal jeg såmænd ikke beklage. Det synes jeg faktisk er sund fornuft.

Og så til hr. Duetoft: til den tid må vi så diskutere, hvor pengene skal komme fra. Og af hensyn til det gode samarbejde vil jeg sådan set ikke kommentere det yderligere på nuværende tidspunkt, men blot holde mig til den helt afgørende sætning i betænkningen.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det pudsige er jo, at vi faktisk vedtager noget i dag, hvor miljøministeren ikke rigtig vil fortælle, hvor pengene skal komme fra. Det er jo en pudsigt situation, fordi pengene skal skaffes uden for Miljøministeriets ramme. Den må ikke røres.

Og hvor skal de så skaffes fra? Er det kunstgødningsafgifter, der skal frem nu, eller hvad er det for afgifter, miljøministeren har i tankerne for at skaffe de penge? Det har man krav på at få at vide, inden man vedtager dette forslag, for når jeg sagde, at ånden i finanslovforliget var brudt, er det, fordi vi jo er nået så langt hen i retning af mystiske ministerbeføjelser, at ministeren nok skal fortælle senere, hvor pengene skal skaffes fra.

Så langt er vi nået, og det er derfor, jeg tit har talt om konen i muddergrøften, der til slut ville være Vorherre og endte i muddergrøften igen. Der er jo et vist miljø dér, det kan man ikke komme uden om.

Ministeren taler også om, at vi har en interesse. Har danske firmaer interesse i Østlandene? Tror ministeren selv på det, når der skal foregå byttehandler, kul for miljøteknologi? De får vanskeligheder i det hele taget ved at afsætte noget af det, for de har ikke kongens mønt.